

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121416421
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6121416421.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Aleny Mikovej v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zást. Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, za ktorého ako konatelia konajú advokáti A. A. B., C. A. D., C. C. E., proti žalovanej: F. D., B., G. XX, nar. X.X.XXXX, o 2 150,49 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku bývalého Okresného súdu Košice I č. k. 38Csp/242/2021 – 148 zo 16. septembra 2022

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutom rozsahu, t. j. okrem I. vyhovujúceho výroku a vec v rozsahu zrušenia v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Bývalý Okresný súd Košice I ako súd prvej inštancie (ďalej aj len ako „súd“) rozsudkom označením v záhlaví žalovanej uložil žalobcovi zaplatiť 2 150,49 € s úrokmi z omeškania 5 % p. a. od 26.5.2022 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, žalobu vo zvyšku zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu všetkých trov.

2. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.; ďalej aj len ako „banka“) ako veriteľ na základe zmluvy z 12.4.2016 o splátkovom úvere žalovanej ako spotrebiteľovi poskytol spotrebný úver 3 200 €, ktorý žalovaná sa zaviazala veriteľovi vrátiť spolu dohodnutými úrokmi v 72 mesačných splátkach po 65,27 € vždy k 30. dňu v kalendárnom mesiaci; splatnosť 1. splátky bola k 30.5.2016, konečná splatnosť úveru 30.4.2022, RPMN 14,19 %, priemerná hodnota RPMN 15,37 %, ročná úroková sadzba 11,90 %, celková čiastka spojená s úverom 4 698,51 €. Pretože žalovaná porušila svoju povinnosť poskytnutý úver riadne splácať, banka listom z 9.7.2020 túto vyzvala k zaplateniu dlhu s upozornením na oprávnenie veriteľa inak úver zosplatiť. Keďže k uhradeniu dlhu nedošlo, o úhradu celého zvyšku dlhu z predmetného úveru banka žalovanú požiadala listom z 11.8.2020 a následne zmluvou zo 14.12.2020 ako postupca pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu, postúpila na žalobcu ako postupníka, ktorý je nebankovým subjektom.

3. Po skutkovom zistení, že v posudzovanej zmluve sa uvádza len jediný údaj o výške splátok (65,27 €), ktorý po vynásobení počtom splátok 72 predstavuje celkovú čiastku úveru 4 699,44 €, s odkazom na ustanovenie §9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení k 12.4.2016 (ďalej aj len ako „ZoSÚ“) právne uzavrel, že celková čiastka úveru ako obligatórna náležitosť, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť, v posudzovanej zmluve o spotrebiteľskom úvere vyjadrená ako 4 698,51 €, je uvedená nesprávne, v dôsledku čoho na základe tejto zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver v zmysle §11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ je bezúročný a bez poplatkov a preto žalobca v tomto súdnom spore proti žalovanej má nárok len na vrátenie rozdielu medzi výškou skutočne poskytnutého úveru 3 200 € a žalovanou medzičasom už vykonanými úhradami na tento záväzok veriteľovi vo výške 1 049,51 €, t. j. vo výške žalovanej istiny 2 150,49 €. Pretože v konaní nemal za preukázané, že žalovanej vôbec bolo doručované oznámenie banky o postúpení

pohľadávky, úroky z omeškania (§517 ods. 2 o. z., §3 NV č. 87/1995 Z. z.) veriteľovi priznal až počnúc dňom nasledujúcim po doručení žaloby žalovanej. O trovách konania rozhodol postupom podľa §255 ods. 1 a ods. 2 CSP s odôvodnením, že pomer úspechu žalobcu predstavoval 100 %.

4. Proti tomuto rozsudku, čo do jeho zamietavého výroku, žalobca podáva odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu buď zmenil a žalobe aj v tomto rozsahu vyhovel alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Predovšetkým sa nestotožňuje so záverom súdu, že celková čiastka, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť, v posudzovanej zmluve je uvedená nesprávne a zároveň súdu vytyka aj nesprávne právne posúdenie veci aplikovaním nesprávneho, v čase uzavretia zmluvy neúčinného zákonného ustanovenia, keďže obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorej nesprávnosti súd napadnuté rozhodnutie založil, je obsiahnutá v písm. k) §9 ods. 2 ZoSÚ, a nie v jeho písm. g). Odhliadnuc od toho namieta, že v danom prípade v súlade s uzavretou zmluvou, so všeobecnými obchodnými podmienkami banky (VOP) a jej produktovými obchodnými podmienkami pre hypotekárne a splátkové úvery (POP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom predstavujú v zmluve deklarovanú čiastku 4 698,51 € ako celkové náklady žalovanej spojené s úverom, nakoľko 72. splátka úveru, ako v zmluve bolo jednoznačne uvedené, sa nemala zaplatiť vo výške 65,27 €, ale len vo výške zostatku pohľadávky banky 64,34 € (5.17 VOP). Podľa odvolateľa zmluva z 12.4.2016 spĺňa preto všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ustanovené v §9 ods. 2 ZoSÚ a aj pokiaľ by záver súdu o výške celkových nákladov 4 699,44 € obstál, s poukazom na judikatúru SD EÚ preferujúcu proporcionalitu a primeranosť sankcií závažnosti porušenia, ktoré postihujú, a to najmä zabezpečením skutočne odrádzajúceho účinku (napr. jeho rozsudok C-42/15 z 9.11.2016, C-565/12 z 27.3.2014, bod 45) odvolateľ namieta, že pochybenie veriteľa v danom prípade spočívajúce v zanedbateľnom rozdieli 0,93 € oproti výške celkových nákladov deklarovanej v zmluve, ktorý v nijakom ohľade ani nemohol ovplyvniť schopnosť spotrebiteľa rozoznať rozsah svojho záväzku voči veriteľovi ani podľa vnútroštátnej úpravy nemôže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky a opačný záver súdu je preto v rozpore so zákonom.

5. Odvolateľ namieta aj nesprávnosť zamietnutia úrokov z omeškania za obdobie od 15.12.2020 do 25.5.2022 argumentujúc, že žalovaná do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu sa dostala najneskôr momentom mimoriadnej splatnosti pohľadávky, t. j. v omeškani bola už aj pred postúpením pohľadávky a preto súdom prvej inštancie vytykané nedoručenie oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky žalovanej z hľadiska počiatku jej omeškania v skutočnosti je bez právneho významu a súd prvej inštancie vec aj v tomto rozsahu nesprávne právne posúdil, pokiaľ dospel k opačnému právnomu záveru. Pretože v konaní bolo preukázané, že oznámenie z 11.8.2020 o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovanej bolo riadne doručené, žalobcovi patria úroky z omeškania už od 15.12.2020; zmena v osobe na omeškanie žalovanej nemá žiaden vplyv, tou práva a povinnosti pôvodného záväzku sa nezmenili.

6. Žalovaná, ktorej odvolanie protistrany 25.10.2022 bolo doručené fikciou, nevyužila svoje zákonné právo a k odvolaniu sa nevyjadрила. Žiadna zo strán ďalšie vyjadrenie vo veci neurobila.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, bez nariadenia pojednávania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo (§34 a §355 a nasl. CSP o odvolaní) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

8. Odvolaním je napadnutý len zamietavý výrok rozsudku súdu prvej inštancie a závisiaci výrok o nároku na náhradu trov konania. Rozsudok vo zvyšku (vyhovujúci výrok) odvolaním napadnutý nebol, tento nadobudol právoplatnosť a nebol preto predmetom odvolacieho prieskumu (§367 ods. 1 a ods. 3 CSP).

9. V dôsledku odvolania žalobcu predmetom odvolacieho prieskumu je posúdenie, či súd prvej inštancie vo veci (ne)správne zistil, že v dôsledku nedodržania obligatórnej náležitosti pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere ustanovené v písm. g) §9 ods. 2 ZoSÚ spočívajúceho v tom, že celková čiastka, ktorú na základe posudzovanej zmluvy veriteľovi spotrebiteľ musí zaplatiť, je uvedená nesprávne a na základe nej poskytnutý spotrebiteľský úver v zmysle §11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ sa považuje preto za bezúročný a bez poplatkov. Súdom zistená nesprávnosť tejto celkovej čiastky má pritom prameniť zo

skutočnosti, že v zmluve je uvedený len jediný údaj o výške splátok, a to 65,27 €, čo po vynásobení počtom splátok 72 predstavuje 4 699,44 €, a nie v zmluve deklarovanú celkovú čiastku 4 698,51 €.

10. Odvolací súd z obsahu spisu, najmä z obsahu zmluvy o splátkovom úvere z 12.4.2016 medzi bankou ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom (dlžníkom) zistil, že v tejto jednoznačne je deklarované, že „výška splátky je 65,27 € mesačne“, ale s tým, že „výška poslednej splátky úveru je uvedená v splátkovom kalendári“, t. j. mal celkovo mal zaplatiť 71 x 65,27 €, t. j. 4 634,17 € a 72. splátku vo výške podľa splátkového kalendára; nemožno preto prisvedčiť správnosti skutkového záveru súdu prvej inštancie, že 65,27 € je jediným údajom o výške zmluvne dohodnutých splátok v predmetnej zmluve, ako ani o výške celkovej čiastky úveru 4 699,44 € ako 72 x 65,27 €, pretože pre takýto postup niet zmluvného podkladu tento nemá preto oporu vo vykonanom dokazovaní; uvedené v tejto veci pritom bez ďalšieho je možné uzavrieť napriek tomu, že samotný splátkový kalendár, na ktorý zmluva odkazuje, dosiaľ nie je súčasťou spisového materiálu. Pretože je nesprávny skutkový záver o výške tejto celkovej čiastky úveru, logicky nesprávny je potom aj naň nadväzujúci právny záver súdu, že poskytnutý spotrebiteľský úver z toho dôvodu sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to v dôsledku porušenia obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ustanovenej v písm. g) §9 ods. 2 ZoSÚ.

11. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní sa riadil týmto nesprávnym skutkovým záverom, na ktorom aj založil svoje zamietavé rozhodnutie a tento aj nesprávne právne posúdil, vo veci nebolo vykonané ďalšie dokazovanie za účelom zistenia ďalších okolností rozhodných pre správne posúdenie veci, hoci tieto mali byť zisťované, ako skutkový podklad pre rozhodnutie, o ktorých dôkazy súd v spotrebiteľských veciach obstará alebo zabezpečí aj bez návrhu (§295 CSP). Ide najmä o podrobenie úverovej zmluvy dôslednej spotrebiteľskej kontrole súdom z hľadiska dodržania dosiaľ neposudzovaných zákonom ustanovených najmä tých obligatórnych náležitostí v posudzovanej zmluve z 12.4.2016 o splátkovom úvere (§9 ods. 2 ZoSÚ), resp. aj z hľadiska kvalifikovania konania veriteľa pred jej uzavretím (§7 ods. 1 ZoSÚ), dôsledkom absencie ktorých v zmysle §11 ods. 1 a 2 ZoSÚ je, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Bez posúdenia týchto skutočností je predčasný záver súdu prvej inštancie o uplatnení tohto dôsledku na posudzovaný prípad, keďže pre tento záver skutkový stav súdom prvej inštancie nebol ustálený v rozsahu potrebnom pre posúdenie neopodstatnenosti výšky žalobou uplatneného peňažného nároku.

12. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietavom výroku, ako aj v závisiacom výroku o trovách konania postupom podľa §389 ods. 1 písm. c) CSP mohol preto jedine zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. V tomto ďalšom konaní úlohou súdu prvej inštancie zo zhora uvedených dôvodov bude preto posudzovanú spotrebiteľskú zmluvu podrobiť dôslednej kontrole z hľadiska dodržania ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. v znení k 12.4.2016 a tiež z toho hľadiska, či prípadne (nie) sú splnené iné, súdom dosiaľ neposudzované zákonné podmienky na uplatnenie dôsledku ustanoveného v §11 ods. 1 a ods. 2 ZoSÚ a v odôvodnení svojho nového rozhodnutia vo veci sa s nimi starostlivo vysporiadať vrátane vysporiadania sa s námietkami odvolateľa o nesprávnosti záveru súdu prvej inštancie o počiatku omeškania žalovanej s plnením svojho peňažného dlhu voči veriteľovi, resp. voči žalobcovi, ako jeho právnomu nástupcovi titulom postúpenia pohľadávky úverujúcej banky, pričom otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu už nie je oprávnený posudzovať, nakoľko táto vzhľadom na právoplatnosť vyhovujúceho výroku rozsudku na peňažné plnenie proti žalovanej pre sporové strany bola záväzne vyriešená v prospech žalujúceho postupníka. Pri posudzovaní počiatku omeškania žalovanej bude však mať na zreteli, že žalovaná na adrese zasielania všetkých v spore predložených písomností po uzavretí zmluvy je neznáma, pričom v konaní bolo zistené, že 15 rokov žije vo Veľkej Británii (Derby), na presne nezistenej adrese (v spise na č. l. 107).

14. V prípade, že súd prvej inštancie po vykonaní ďalšieho potrebného dokazovania dospeje k záveru, že vo zvyšku žalobe je potrebné vyhovieť čo i len sčasti, pri rozhodovaní o žalobe bude musieť zohľadniť aj obsah podania žalobcu v spise na č. l. 140, že žalovaná žalobcovi na istine dlhuje už len 1 002,05 €, pričom vyhovujúcim výrokom napadnutého rozsudku v tejto veci žalovaná bola právoplatne zaviazaná žalobcovi zaplatiť až 2 150,49 €; v novom rozhodnutí v tejto veci o výške žalobcovi prípadne prisudzovaného ďalšieho peňažného plnenia od žalovanej bude preto potrebné rozhodnúť s prihliadnutím na túto skutočnosť.

15. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie **n i e** je prípustné.